

WIADOMOŚCI

Serwis Informacyjny Wydziału Chemii

NR 79

16. 04 – 22. 06 2015

czerwiec

**Słonecznych wakacji,
Radosnego odpoczynku
Pracownikom i Studentom Wydziału Chemii
życzy**

**Dziekan Wydziału
Prof. Dr hab. Edward Szłyk¹**

W dniu 20 czerwca 2015 r. zmarł, w wieku 89 lat, prof. dr hab. Zbigniew Wojtczak, wybitny specjalista w zakresie chemii i fizykochemii polimerów, wieloletni kierownik Zakładu Chemii Ogólnej. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem KEN, Złotą Odznaką ZNP.
Żegnamy naszego Profesora...

Prof. dr hab. Zbigniew Wojtczak 1925-2015

Prof. dr hab. Zbigniew Wojtczak był naukowcem, wykładowcą i wychowawcą wielu pokoleń

chemików. Urodził się w Grudziądzu w 1925r. ale przez większość życia mieszkał w Toruniu i był związany z UMK. Jego młodość przypadła na burzliwe, trudne czasy wojenne. Wojna przerwała mu edukację, w czasie okupacji jego rodzina została wysiedlona do Lublina, gdzie pracował jako robotnik drogowy. Na Lubelszczyźnie zaangażował się w walkę o niepodległość w szeregach Armii Krajowej, co po wojnie utrudniło mu start w dorosłym życiu. Oprócz problemów z ukończeniem szkoły i podjęciem pracy, za przynależność do AK został skazany na 5 lat więzienia. Maturę zdał eksternistycznie w 1947 r., po czym podjął studia chemiczne na UMK uzyskując stopień magistra w 1952 r. W czasie studiów pracował jako nauczyciel fizyki w Technikum Odzieżowym, a w latach 1953-56 w wytwórni serów topionych, najpierw przy produkcji, potem jako kierownik laboratorium.

W 1956 r. prof. Alina Ulińska zaproponowała mu pracę w Katedrze Chemii Ogólnej, gdzie organizowała się grupa badaczy zajmujących się nowatorską wówczas tematyką polimerową. W tej Katedrze (później był to Zakład Chemii Ogólnej) przeżył wszystkie etapy swojej kariery naukowej. Jego praca naukowa dotyczyła badania procesów fizykochemicznych w polielektrolitach, o których wiedza była wtedy znikoma. W 1962 r. obronił pracę doktorską pt. „*Wzajemne oddziaływanie polielektrolitu ujemnego (kwasu polimetakrylowego) i kationów metali ziem alkalicznych w roztworach rozcieńczonych*”. W latach 1967-68 odbył staż naukowy w Centrum Badań Polimerowych Strasburgu, który pozwolił rozwinąć mu skrzydła i sfinalizować habilitację. Była to rozprawa zatytułowana „*Wpływ środowiska na konformacje cząsteczek różnych polikwasów*”, którą obronił w 1971 r. Rok później został mianowany docentem. Tytuł profesora uzyskał w 1989 roku.

Od 1976 r., przez 20 lat piastował funkcję kierownika Zakładu Chemii Ogólnej. W tym czasie Zakład, liczący ok. 20 osób, rozwija badania nad polimerami, a warunki lokalowe poprawiają się (po przeniesieniu z ul. Grudziądzkiej na Bielany).

Przez Zakład przewijają się liczne rzesze studentów, nie tylko chemii ale też fizyki i biologii. Co roku kilka lub kilkanaście osób wykonuje tu swoje prace magisterskie. Podręcznik „*Chemia ogólna i analityczna dla studentów biologii*” współautorstwa Z. Wojtczaka (Wydawnictwo UMK) - doczekał się siedmiu wydań i wciąż jest w obiegu.

Profesor był zastępcą dyrektora Instytutu Chemii w latach 1975-1978, prezesem Związku Nauczycielstwa Polskiego, członkiem Polskiego Towarzystwa Chemicznego, Toruńskiego Towarzystwa Naukowego oraz Klubu Profesora im. Ludwika Kolankowskiego. Bardzo ceniona była Jego aktywność w ZNP, ponieważ z zaangażowaniem walczył o sprawy pracowników.

Za swoją działalność został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotym Krzyżem Zasługi oraz "Medalem za zasługi położone dla rozwoju Uczelni". Otrzymał też nagrodę Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz nagrodę JM Rektora UMK.

Pan Profesor zapisał się w naszej pamięci jako osoba o dużej życzliwości i wyjątkowej uprzejmości, dziś już rzadko spotykanej. Z dużym szacunkiem traktował wszystkich bez względu na wiek i wykształcenie. Okazywał aprobatę młodym adeptom nauki, chociaż był wymagającym profesorem w stosunku do studentów.

Osobiście, indywidualnie składał życzenia z okazji świąt wszystkim pracownikom, a paniom – również w Dniu Kobiet. Pielęgnował serdeczną, nieomalże rodzinną atmosferę, co wyróżniało nasz Zakład wśród innych jednostek Wydziału Chemii. Tu chciało się pracować, nie dla punktów i nie dla pieniędzy. Można było liczyć na pomoc w rozwiązywaniu problemów naukowych i wsparcie bardziej doświadczonych kolegów i koleżanek. Indywidualne sukcesy zawodowe – doktoraty, habilitacje – były traktowane jak osiągnięcie całego zespołu.

Po przejściu na emeryturę w 1996 r. zaangażował się w działalność społeczną. Szczególnie aktywnie działał w Światowym Związku Żołnierzy AK ale nie zerwał kontaktów

z macierzystą katedrą.

Najbliżsi współpracownicy i uczniowie mogli poznać dobrze jego cechy charakteru i talenty, również te nienaukowe. Przede wszystkim był gawędziarzem i przekazywał nam często z humorem różne ciekawostki ze swoich podróży. Miał też wspaniały głos, o czym mogliśmy się niejednokrotnie przekonać słuchając arii operowych, czy kolęd w jego wykonaniu na okolicznościowych spotkaniach gwiazdkowych lub uroczystościach zakładowych z okazji pożegnania pracowników odchodzących na emeryturę.

25 czerwca został pochowany na Cmentarzu Św. Jerzego przy ul. Gałczyńskiego.

Pozostanie w naszej pamięci jako szlachetny, rzetelny i życzliwy nauczyciel akademicki, który swoim przykładem potrafił zaszczyć nam dobre wzorce akademickie, godne naśladowania.

Społeczność Wydziału żegna cenionego Profesora i wychowawcę wielu pokoleń młodzieży akademickiej.

Cześć Jego Pamięci!

Seminaria wydziałowe

*28 kwietnia 2015 r. odbyło się Seminarium Wydziałowe, na którym prof. Dr. Dr. h.c. mult. Rudi van Eldik z Friedrich-Alexander Universität Erlangen-Nürnberg i Uniwersytetu Jagiellońskiego wygłosił wykład pt.: „Inorganic and bioinorganic mechanistic studies. Rewarding high-lights and cover - art

*10 czerwca 2015 r. odbyło się Seminarium Wydziałowe, na którym prof. Krzysztof Szalewicz z Department of Physics and Astronomy, University of Delaware (USA) wygłosił wykład pt.: "Czy używając wyłącznie teorii można przewidzieć wszystkie własności wody?"

Etyka w Nauce i Życiu – Normy i Dylematy

W dniach 10 – 13 maja 2015 r. w Toruniu odbyło się międzynarodowe sympozjum „Etyka w Nauce i Życiu – Normy i Dylematy”, którą zorganizowało Polskie Towarzystwo Chemiczne wspólnie z Oddziałem Toruńskim i Krakowskim byłych stypendystów Fundacji Alexandra von Humboldta - Societas Humboldtiana Polonorum i Uniwersytetem Mikołaja Kopernika. Przewodniczącym Komitetu Naukowego i Organizacyjnego był prof. Bogusław Buszewski. Patronat honorowy objęli: vice-Marszałek Senatu RP, Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego, JM Rektor UMK, JE Biskup Toruński, Prezydent m. Torunia, prezydent Fundacji Alexandra von Humboldta oraz prezes Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej.

Współpraca z Japonią

JM Rektor UMK podpisał umowę o współpracy z AIST (National Institute of Advanced Industrial Science and Technology), niezależnym instytutem administracyjnym Ministerstwa Gospodarki, Handlu i Przemysłu Japonii (z siedzibą w Tokio) reprezentowanym przez dyrektora Shigeki Kamiyama. Umowa dotyczy kooperacji w zakresie nieodpłatnego przekazywania przez stronę japońską nowych nanomateriałów węglowych do badań prowadzonych przez zespół kierowany przez prof. Artura P. Terzyka z Katedry Chemii Materiałów, Adsorpcji i Katalizy Wydziału Chemii UMK.

Stypendium Fundacji na rzecz Nauki Polskiej

Mgr Małgorzata Szultka, z Katedry Chemii Środowiska i Bioanalizy, znalazła się wśród stypendystów 23 konkursu w programie START Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej. Uroczystość wręczenia dyplomów laureatom odbyła się 23 maja na Zamku Królewskim w Warszawie.

Doktoraty

*8 kwietnia 2015 r. odbyła się obrona rozprawy doktorskiej mgr. Krzysztofa Garmana pt. „Nowe modyfikatory właściwości gliniek smektycznych, stosowanych jako nanonapełniacze w nanokompozytach polimerowych na bazie poliolefin i poli(tereftalanu etyleny)”. Promotorem pracy był dr hab. Wojciech Czerwiński, prof. UMK, recenzentami: prof. dr hab. Halina Kaczmarek, UMK oraz prof. dr hab. inż. Marek Kozłowski, Politechnika Wrocławska.

*6 maja 2015 r. odbyła się obrona rozprawy doktorskiej mgr Joanny Kujawy p.t.: „Właściwości hydrofobizowanych powierzchni proszków tlenków metali i membran ceramicznych z Al_2O_3 , TiO_2 i ZrO_2 ”. Promotorem rozprawy był dr hab. Wojciech Kujawski, prof. UMK, recenzentami: prof. dr hab. inż. Maria U. Tomaszewska, Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny oraz dr hab. Jarosław Grobelny, prof. Uniwersytetu Łódzkiego.

*27 maja 2015 r. odbyła się obrona rozprawy doktorskiej mgr Karoliny Werengowskiej-Ciećwierz p.t.: „Nanorurki węglowe w celowanej terapii przeciwnowotworowej”. Promotorem pracy był prof. dr hab. Artur Terzyk, UMK, promotorem pomocniczym dr Marek Wiśniewski, UMK, recenzentami: prof. dr hab. inż. Andrzej Świątkowski, WAT Warszawa oraz dr hab. Tomasz Pańczyk, prof. IKiFP PAN, Kraków.

*24.06.2015 r. odbyła się obrona rozprawy doktorskiej mgr Marzeny Fandzloch p.t.: „Poszukiwanie nowych związków koordynacyjnych rutenu z triazolopirymidynami o potencjalnych właściwościach cytotoksycznych”. Promotorem pracy była dr hab. Iwona Łakomska, prof. UMK, recenzentami: dr hab. Barbara Barszcz, Uniwersytet Jana Kochanowskiego, Kielce oraz dr hab. Piotr Piszczek, prof. UMK.

Granty, staże

*Narodowe Centrum Nauki zakwalifikowało do finansowania następujące projekty: W ramach konkursu SONATA 8 granty na realizację projektów otrzymali: dr Marta Ziegler-Borowska oraz dr Sylwester Furmaniak.

W ramach konkursu PRELUDIUM 8: mgr Marta Chylińska, mgr Anna Ilnicka, mgr Katarzyna Kwaśniewska, mgr inż. Maciej Milanowski.

*Dr Ewa Olewnik-Kruszkowska odbyła, w dniach 04-24.05.2015 r., staż naukowy w Instytucie Chemii, Uniwersytet Blaise Pascal w Clermont-Ferrand (Francja).

Wykład na zaproszenie

*prof. dr hab.S. Koter - wykład inauguracyjny pt. "Podstawy fizykochemiczne transportu transdermalnego" na konferencji naukowej "Problemy zdrowia i urody w ujęciu holistycznym" zorganizowanej przez Instytut Nauk o Zdrowiu PWSZ, Płock, 15. 06. 2015 r.

*dr Jolanta Kowalonek, referat na zaproszenie, na posiedzeniu PTCh, na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej UTP w Bydgoszczy, 27. 03. 2015 r.

*J. Ścianowski, wykład na zaproszenie, Instytut Chemii Organicznej Politechniki Łódzkiej, Terpenowe selenidy - syntezy i aplikacje w syntezie asymetrycznej, Łódź, 25. 05. 2015 r.

*Prof. Alina Sionkowska, wykład na zaproszenie- UTP Bydgoszcz, 27. 05. 2015 r.

Komunikat

A.Pacula; J.Ścianowski, komunikat, 4th Scientific Workshop of the multidisciplinary group SeS Redox & Catalysis, „N-substituted 1,2-benzisoselenazol-3(2H)-ones - synthesis and activity", Perugia, Włochy,. 20-21. 04. 2015 r.

Postery

*Ewa Olewnik-Kruszkowska, poster, na konferencji "Biopolymer Materials

and Engineering", Slovenj Gradec (Słowenia), 15-17.04. 2015r.
*J. Ścianowski, A. Pacuła, Ian Verman, 2 postery, X Ogólnopolskie Sympozjum Chemii Organicznej (OSCO X), Łódź, 16-18. 04. 2015 r.

Targi Pracy

22 kwietnia br. na Wydziale Chemii odbyły się Targi Pracy „**Poczuj Chemię do Studenta**” połączone z konferencją naukową. Projekt jest współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. Patronat nad przedsięwzięciem objęli: Prorektor ds. studenckich i polityki kadrowej, Dziekan Wydziału Chemii, Polskie Towarzystwo Chemiczne i Stowarzyszenie na rzecz rozwoju Wydziału Chemii. W Targach udział wzięli m.in. przedstawiciele firm Orlen Gaz Sp. z o.o., Alter Power Sp. z o.o., GM Color Sp. z o.o

Finał 51 Ogólnopolskiego Konkursu Chemicznego im. prof. A. Swinarskiego

W dniach 27-28 marca br. na Wydziale Chemii UMK miał miejsce finał 51 Ogólnopolskiego Konkursu Chemicznego im. prof. A. Swinarskiego dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych,. Dwudniowe zawody obejmowały tradycyjnie część pisemną oraz laboratoryjną. W finale wzięło udział 50 uczniów z całej Polski, wyłonionych spośród prawie 300 uczestników eliminacji rejonowych. Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego objęło patronatem konkurs.

XI Kopernikańskie Seminarium Doktoranckie

W dniach 24-26 czerwca 2015 w Toruniu, w gmachu Wydziału Chemii odbyło się IX Kopernikańskie Seminarium Doktoranckie, organizowane przez Wydział Chemii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika. Konferencja została objęta patronatem honorowym między innymi przez Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego Piotra Całbeckiego, Prezydenta Miasta Torunia Michała Zaleskiego, JM Rektora Uniwersytetu Mikołaja Kopernika prof. dr hab. Andrzeja Tretyna,

Wykład inauguracyjny „*Termodynamika w opisie funkcjonowania i zachowania przyrody*”, wygłosił prof. dr hab. inż. Jerzego Błażejowski z Wydziału Chemii Uniwersytetu Gdańskiego.

W Seminarium udział wzięli doktoranci i młodzi doktorzy reprezentujący nauki chemiczne, biologiczne, medyczne, fizyczne oraz techniczne z Polski wygłaszając 89 komunikatów oraz prezentując 108 posterów.

Dziekan Wydziału Chemii prof. dr hab. Edward Szłyk wraz z organizatorami pragnie serdecznie podziękować Jurorom: dr hab. Urszuli Kiełkowskiej, dr Marzannie Kurzawie i dr Marcinowi Cichoszowi (nauki chemiczne), dr hab. Grażynie Dąbrowskiej, dr hab. Jarosławowi Tyburskiemu oraz dr Joannie Czarneckiej (nauki biologiczne i medyczne), a także dr Annie Zawadzkiej, prof. dr hab. Stanisławowi Koter i dr Przemysławowi Płóciennikowi (nauki fizyczne i techniczne) za pracę nad oceną wystąpień doktorantów. W sekcji nauk chemicznych za najlepszy komunikat naukowy uznano: A. Gitlin (UG Gdańsk, N. Tereba (UMK Toruń), M. Czapłę (UG), wyróżniono zaś: J. Kurzawę (UMK Toruń), M. Chylińską (UMK Toruń), B. Puciłowskiego (UMK Toruń), Z. Wujkowską (UŁ Łódź), K. Koteras (PP Poznań), natomiast nagrody i wyróżnienia za najlepszy poster przyznano: M. Chomiak (PW Wrocław), M. Bartel (UW Warszawa), B. Kaczmarek (UMK Toruń) i A. Wierzbę (PAN Warszawa). W sekcji nauk biologicznych i medycznych za najlepszy komunikat ustny uznano wystąpienia: A. Drzazgi (PŁ Łódź) i B. Bojarskiego (UR Kraków) oraz wyróżniono: M. Zagórską-Dziok (UJ Kraków), natomiast za najlepszą prezentację posterową nagrodzono P. Olszewską (UM Łódź), E. Pukownik (CM UMK Toruń) i M. Olszewską-Karaban (GUM Gdańsk). W sekcji nauk fizycznych

i technicznych nagrody za najlepszy komunikat naukowy trafiły do K. Kakarenko (PW Warszawa) i N. Kaźnica (AGH Kraków), zaś A. Kowalczyk (PW Warszawa) zdobył nagrodę w kategorii najlepszy poster. Nagrody ufundowali: Prezydent Miasta Torunia, Michał Zaleski, PerkinElmer, Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju Wydziału Chemii UMK, Merck, Shim-pol, Alchem, LGC Standards.

Sponsorami konferencji byli: Prezydent Miasta Torunia - Michał Zaleski, Dziekan WCh UMK, PTChem ZG, PTChem OT, Samorząd Doktorantów UMK, Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju WCh, firmy: PerkinElmer, LGC Standards, Merck, Nestle, AlChem, Shim-Pol, restauracja Manekin. Czasopisma: LAB, Wiadomości Chemiczne, Laboratorium, Laborant, Chemik, Portalowi Termedia, Wydawnictwo Naukowe UMK oraz Toruńskie Towarzystwo Naukowe objęły patronat medialny nad konferencją.

W ramach programu integracyjnego uczestnicy wzięli udział w spotkaniu w Twierdzy Toruń Fort IV połączonym ze zwiedzaniem XIX-wiecznego fortu. Uczestnicy mieli również możliwość zwiedzania toruńskiej Starówki, odwiedzenia Centrum Nowoczesności Młyn Wiedzy oraz wycieczki do Centrum Astronomii w Piwnicach.

Organizatorzy serdecznie zapraszają do wzięcia udziału w jubileuszowym X Kopernikańskim Seminarium Doktoranckim w 2016 roku.

Redakcja Wiadomości życzy Pracownikom i Studentom Wydziału Chemii dobrego odpoczynku i pięknych, słonecznych wakacji.

Piotr Gorczyca, Daniel Kaczor

P.S. W wersji elektronicznej dołączono wiersz *poświęcony Panu Profesorowi Zbigniewowi Wojtczakowi z okazji jego przejścia na emeryturę autorstwa prof. Aliny Kamińskiej, Toruń, 1996 r.*

Curriculum Vitae Profesora Zbigniewa Wojtczaka

Zbyszek w Toruniu swe dzieciństwo spędził.
Że Toruń opuścił los o tym przesądził.
W 40 przez Niemców został przesiedlony
W okolice Lublina i tam osadzony.

Jako młody chłopak tam na Lubelszczyźnie
Do AK należąc służył swej Ojczyźnie.
Sposobił się do walki z wrogiem, uczono go strzelania,
Taktyki wojskowej, wroga zaskakiwania,
Zabezpieczenia akcji,
Pełnej konspiracji.

Do dziś pamięta jak z przejęcia dreszczem
Pierwszego stena przenosił pod obszernym płaszczem.
Pamięta dwie akcje odwołane w ostatniej godzinie.
Uratowało to życie jego i chłopców w drużynie.

Raz gdy asekurację zrzutu stanowili,
Raz gdy Warszawie z pomocą omal nie ruszyli.
Przemykając na miejsce zbiórki lasami i nocą.
Miejsce to otoczone przez wojsko co w ukryciu
Czekało by dokonać masakry na Akowców życiu.

Nieszczęścia uniknąć cudem się udało.
Życie ludzkie w tych czasami na włosku wisiało.
Tak spędzała młodzież patriotyczna wielce
Najlepsze swe lata w lasach w poniewierce.
Bo czas wojny takie wyznaczał rygory
Nie zostawiając miejsca na zabawę, beztroskę, naukę, nawet na amory.

Nic dziwnego zatem, że gdy nastał koniec wojny
Do szkoły się młodzieży tłum rzucił ogromny.
By nadrobić i straty w młodości
A w nauce potężne zaległości.

Zbyszek gimnazjum zaliczył w Lublinie
Do wojska nie poszedł dzięki... no pewnej „dziewczynie”
Jakim cudem? Rocznik się nie zgadzał
Jak to się stało? Nikt tego nie zdradzał.

Lubelszczyznę opuścił. Peerelu okazał się wrogiem.
Walczył z okupantem, a to już podejrzana sprawa!!
Najlepiej zamknąć takiego!
Na to nie potrzeba ni sądu ni prawa!
Pięć lat Zbyszkowi dali, wyszedł prędzej bo amnestia była,
Lecz era prześladowań tym się nie skończyła.

Przyjechał do Torunia. Tu go z kursu maturalnego wyrzucili
To miejsce dla klasy robotniczej nie dla wrogów ludu „tłumaczyli”
Zdawał więc maturę jako ekstern, ze wszystkich przedmiotów
Z gimnastyki, śpiewu oraz innych bzdetów.
Na studia się dostał bo kreski postawił w ankiecie
W pewnych rubrykach. Jakich? Chyba wiecie.
Ukończył chemie jako student bardzo zdolny
Chciano go zatrudnić w uczelni, ale od przeszłości nie był jednak wolny.

Szukał pracy wszędzie,
lecz w każdym urzędzie
Odrzucano jego papiery,
W których już był szczery.

Pojechał do ministra i tam przyzwolono

By w fabryce serów magistra zatrudniono.
Zgłębiał przez trzy lata produkcji serów tajniki.
Od tej pory w jedzeniu topionych serów stosował uniki.

W tym czasie profesor Ulińska energicznie
Sforsowała niechęć władz partyjnych oświadczając publicznie
Ręcząc swym autorytetem,
Że na naukowca nadaje się bardzo ten magister młody
I czas by pod nogi przestać mu rzucać kłody!

1956

Przyszędł więc do ogólnej w miejsce Marka Ponińskiego,
Który do instytutu odszedł (w Świerku) – atomowego
Nadał więc drużyną profesor Aliny liczyła cztery osoby.
Składała się z Leszka, dwu Zbyszków i Aliny.

Od tej pory Zakład rozbrzmiewał ariami
A od świtu do nocy płynęły kapilarami
Polielektrolity dając wykresy pełne tajemnicy
Pojawiły się na nich to dołki (minima) to góry (maksima)
Co zakrawało początkowo na totalne bzdury.

Zbyszek nie zrażony krzywych niesfornością
Badał je precyzyjnie z wielką dokładnością.
I cóż się okazało moi mili Państwo?!
Polielektrolity to jest takie draństwo,
Że od pewnego rozcieńczenia
Lepkość ich w przeciwnym kierunku gwałtownie się zmienia.

To było odkrycie pierwsze na calutkim świecie.
Po tym dopiero jak grzyby po deszczu zaczęto, jak wiecie,
Pisać o tym zjawisku w światowej literaturze.
Szkoda, że Zbyszkowego głosu nie uwzględniono w tym chórze.

1963r.

Z tego odkrycia doktorat się zrobił.
Hucznie go na Bydgoskiej delikwent obchodził.
Koledzy przejęci takim wydarzeniem
Czwartym w Zakładzie, z serca drzeniem
Pękami chryzantem Go obdarowali,
Które by nie zwiędły w czasie doktorskiej debaty
Tuż przed obroną u pani Kwiatkowskiej osobiście ścinali
Co najokazalsze kwiaty.

1968r.

Wyjechał do Strasburga co z cudem graniczyło
Wyjechanie w tych czasach na „Zachód” bardzo trudne było.
Tam w laboratorium z super aparaturą
Rozszyfrował kopolimerów (kw. maleinowy/etery) prawdziwą naturę.
Ich zmiany w konformacji w zależności

Od rodzaju otoczenia
Tj. cech rozpuszczalnika,
Od jego stężenia,
Selektywnej adsorpcji i innej zawilgości
Jak np. bocznego łańcucha długości.

Z bagażem wiedzy do Ogólnej wrócił
Pełen zapału do pracy się rzucił.
Teraz badał wpływy
Jonów jedno i dwuwartościowych
Na zawiązań się lub rozwijań motywy
Obserwowane w kłębkach kopolimerowych.

Ocecił wagę działań hydrofobowych,
Tworzenia się i stężenia wiązań wodorowych,
Przewagi jednych nad drugimi w zależności
Od rozpuszczalnika i zawarty w nim jonów, ich wartościowości.
Wyjaśnił dokładnie wszelkie tajemnice.
Ogłosił to na kolokwium szerokiej publice
I w księdze specjalnej co naukową miała taką wagę!
Że od tej pory docenta Zbyszek miał w sobie powagę.

1971r.

I znów radochy w Zakładzie było co niemiara!!
Cieszyła się profesor i cieszyła wiara
Podwójna radość w tym dniu wielkim była!!
Bo Basia doktorat w tym dniu obroniła!
Tak więc docent i doktor bardzo młoda para
Szalała wraz z nami w Zakładzie szalała.

1976r.

Gdy profesor Ulińska przeszła na emeryturę
Na to stanowisko Zbyszka podano kandydaturę.
Objął więc władanie nad naszym Zakładem
Kierując nim lat dwadzieścia z niewielkim okładem
Prowadząc przez reorganizacji przeróżne zmagania,
Historii zakręty
I inne odmęty,
Starając się by Zakład przez profesor latami kształtowany
Rozwijał się, kształcił i był pozytywnie zawsze oceniany.

Zakład zawsze obciążony dydaktyki nadmiarem
Biologów kształcił przeogromną chmarę,
Do tego fizyków i konserwatorów,
Magistrów chemików i wreszcie doktorów.

W/w chmarę miał Zbyszek szansę co nieco przeredzić
Gdy na pytanie (w czasie egzaminu) o redoks reakcję czekał odpowiedzi
Gdy na dysocjacji od hydrolizy czekał odróżnienia,
Gdy stałych i stopnia tych zjawisk chciał wyprowadzenia.

Zwykle ze 150 zdających setka się ostała
W dalszym ciągu ta chmara nie była tak mała
Wlewała się do pracowni organicznej znów na nasze barki,
Po plecach przebiegają dreszcze czyli ciarki!

Wszak to tysiące ludzi (przez te wszystkie lata)
A wśród nich niejeden Ogrodnik, niejedna
Co geniuszami z pewnością nie byli
A życiu wszystkich w pracowni bez przerwy grozili.

Zbyszek funkcję prezesa ZNP przez lat parę pełnił
Dał się tam poznać od najlepszej strony.
Nie skąpił energii dla ludzi obrony
Wnikliwie rozpatrywał pracownicze sprawy
Domagał się także reformy ustawy.

Wicedyrektorem Instytutu był jedną kadencję,
W obradach Senatu brał udział aktywny
We wszystkich działaniach miał dobre intencje
A wynik tych działań często pozytywny.

1989r.

Za pracę naukową, doktorów promocję,
Działalność dydaktyczną oraz organizację
Profesora naukowy tytuł został Mu nadany
W samym Belwederze nominacji dokumentu
Zbyszkowi był wręczany.

Od tej pory znów Profesor na Zakładzie czele
Załatwia sprawy ważne i mniej ważne, których wiele
Dnia każdego spływa na głowę kierownika.
Czas traci by przekonać na przykład „urzędnika”
Że przy czternastu stołach szesnastu studentów nie może pracować,
Wszak to temperatura wrzenia i inne cieczo właściwości
Decydują o chłodnic doborze długości,
Że stężonymi kwasami benzen się nitruje
Wody w tej reakcji dalibóg nikt nie stosuje.

Jak wytłumaczyć ludziom kalibru wszelkiego,
Że to nie chodzi o dwu studentów czy nawet jednego!
Chodzi o dwa laboratoryjne z wyposażeniem stoły
Z dostępem do gazu, prądu, wody i mało tego!
Chodzi o bezpieczeństwo studentów, pracowni,
Budynku a nawet osiedla całego!

To nie są żarty! Nie może w tym miejscu fantazja ponosić
Problem szerzej trza postrzegać!
I dalej własnego nosa wypada wybiegać.
I tak powtarza się rok rocznie powyższa kołomyja

We wrześniu, gdy po urlopach wracamy wypoczęci
Miał pracy naukowej w w/w dysputy wciągnięci
Piszemy uzasadnienia, przedstawiamy argumenty
Czas najcenniejszy tracimy by wykazać co jest i tak jak słońce jasne
Lecz głowy pewnych ludzi pozostają i głuche i ciasne.

Dziś profesor zmęczony walką z wiatrakami myśli o emeryturze,
Lecz my wyrażamy wiarę w jednomyślnym chórze,
Że z pomocą, radą, wsparciem do Zakładu swego
Przyjdiesz profesorze, Zbyszku drogi nasz kolego.

Dziś z serca Ci życzymy
Zdrowia i radości
Pociechy z żony, synów wnucząt i żadnych przykrości.
Niech rozdział ten w Twym życiu
Będzie pełen spokoju oraz słońca blasku,
Zapachu kwiatów na działce kwitnących
Z rosy na listkach kulkami, mieniących
Się przy porannym brzasku,
Drzew owocowych kwieciami pokrytych tak, że w maju
Świat staje się piękny, piękniejszy od raju.
Niechaj w takim raju wonny, ukwieconym
Życie Twoje płynie bez zmartwień, smutków w rytmie już spokojnym

Tego życzą Ci niżej wymienieni
Wg lat pracy w zakładzie w szeregu ustawieni

Leszek, Alinka, Alicja, Basia i Danusia
Astrid, Wiesiek, Rysiek, Kazia i Marysia
Tadeusz, Halinka, Jadzia, Jurek, Zdzisia
Jarek, Alinka, Gosia, Jola i Małgosia.